

SMERNICE

SMERNICA EVROPSKE CENTRALNE BANKE (EU) 2017/697

z dne 4. aprila 2017

o izvajanju opcij in diskrecijskih pravic, ki so na voljo v pravu Unije, s strani pristojnih nacionalnih organov v zvezi z manj pomembnimi institucijami (ECB/2017/9)

SVET EVROPSKE CENTRALNE BANKE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko ⁽¹⁾ ter zlasti člena 6(1) in člena (6)(5)(a) in (c) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Evropska centralna banka (ECB) je odgovorna za učinkovito in skladno delovanje enotnega mehanizma nadzora (EMN). Nadzoruje delovanje sistema, da zagotovi skladno uporabo visokih nadzornih standardov in skladnost rezultatov nadzora v sodelujočih državah članicah. ECB lahko pristojnim nacionalnim organom izda smernice, v skladu s katerimi pristojni nacionalni organi izvajajo nadzorniške naloge in sprejemajo nadzorniške odločitve.
- (2) ECB mora zagotoviti skladno uporabo bonitetnih zahtev za kreditne institucije v sodelujočih državah članicah v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 in Uredbo (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke (ECB/2014/17) ⁽²⁾.
- (3) Kot organ, ki je za to pristojen po Uredbi (EU) št. 1024/2013, je ECB v skladu z Uredbo Evropske centralne banke (EU) 2016/445 (ECB/2016/4) ⁽³⁾ izvedla vrsto opcij in diskrecijskih pravic, ki so na voljo v pravu Unije, za kreditne institucije, ki se razvrstijo kot pomembne.
- (4) Čeprav so za izvajanje zadevnih opcij in diskrecijskih pravic v zvezi z manj pomembnimi institucijami primarno odgovorni pristojni nacionalni organi, Evropski centralni banki njena krovna nadzorna vloga v EMN omogoča, da spodbuja skladno izvajanje opcij in diskrecijskih pravic v zvezi s pomembnimi in manj pomembnimi institucijami, kadar je primerno. To zagotavlja, da (a) se bonitetni nadzor vseh kreditnih institucij v sodelujočih državah članicah izvaja usklajeno in učinkovito, (b) se notni pravilnik za finančne storitve uporablja skladno za vse kreditne institucije v sodelujočih državah članicah ter (c) so vse kreditne institucije predmet nadzora najvišje kakovosti.
- (5) Da se uravnoteži potreba po skladni uporabi nadzornih standardov za pomembne in manj pomembne institucije na eni strani ter uporaba načela sorazmernosti na drugi strani, je ECB med opcijami in diskrecijskimi pravicami, ki jih je izvedla v Uredbi (EU) 2016/445 (ECB/2016/4), opredelila tiste, ki bi jih morali pristojni nacionalni organi enako izvajati pri nadzoru manj pomembnih institucij.

⁽¹⁾ UL L 287, 29.10.2013, str. 63.

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi okvira za sodelovanje znotraj enotnega mehanizma nadzora med Evropsko centralno banko in pristojnimi nacionalnimi organi ter z imenovanimi nacionalnimi organi (okvirna uredba o EMN) (ECB/2014/17) (UL L 141, 14.5.2014, str. 1).

⁽³⁾ Uredba Evropske centralne banke (EU) 2016/445 z dne 14. marca 2016 o izvajanju opcij in diskrecijskih pravic, ki so na voljo v pravu Unije (ECB/2016/4) (UL L 78, 24.3.2016, str. 60).

- (6) Opcije in diskrecijske pravice, ki jih imajo pristojni organi v povezavi s kapitalom in kapitalskimi zahtevami v skladu s členi 89(3), 178(1)(b) in 282(6) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ ter v skladu prehodnimi določbami iz člena 471(1) in člena 478(3)(a) in (b) navedene uredbe, vplivajo na raven in kakovost regulativnega kapitala in kapitalskih količnikov manj pomembnih institucij. Preudarna in skladna uporaba teh opcij in diskrecijskih pravic je potrebna iz več razlogov. Zagotovila bo, da (a) se ustrezno obravnavajo tveganja, povezana s kvalificiranimi deleži izven finančnega sektorja, (b) se opredelitev neplačila uporablja skladno z vidika ustreznosti in primerljivosti kapitalskih zahtev in (c) se preudarno izračunajo kapitalske zahteve za posle z nelinearnim profilom tveganja ali za plačilne strani in posle, v katerih so osnovni instrumenti dolžniški instrumenti, za katere institucija ne more ugotoviti delte ali modificiranega trajanja. Harmonizirana uporaba prehodnih določb v zvezi z odbitkom deležev v lastniškem kapitalu zavarovalnic in odloženih terjatev za davek bo zagotovila, da bodo vse kreditne institucije v sodelujočih državah članicah v ustreznem času izvedle strožjo opredelitev regulativnega kapitala, ki jo uvaja Uredba (EU) št. 575/2013.
- (7) Opcije in diskrecijske pravice v zvezi z izvzetjem izpostavljenosti iz uporabe omejitev velikih izpostavljenosti iz člena 395(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 bi morali skladno uporabljati za pomembne in manj pomembne institucije, da bi vzpostavili enake konkurenčne pogoje za kreditne institucije v sodelujočih državah članicah, omejili tveganje koncentracije, ki nastane zaradi posebnih izpostavljenosti, in zagotovili, da se bodo povsod v EMN uporabljali enaki minimalni standardi za oceno izpolnjevanja pogojev iz člena 400(3) navedene uredbe. Zlasti bi bilo treba omejiti tveganje koncentracije, ki nastane zaradi kritih obveznic v smislu člena 129(1), (3) in (6) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni držav članic in izpostavljenosti, za katere jamčijo te enote, če bi bila tem terjatvam v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013 dodeljena utež tveganja 20 %. V zvezi z izpostavljenostmi znotraj skupine, vključno z udeležbami ali drugimi vrstami deležev, je treba zagotoviti, da odločitev, da se te izpostavljenosti v celoti izvzamejo iz uporabe omejitev velike izpostavljenosti, temelji na temeljiti oceni iz Priloge I k Uredbi (EU) 2016/445 (ECB/2016/4). Upravičena je uporaba skupnih meril za ocenjevanje, ali izpostavljenost, vključno z udeležbami ali drugimi vrstami deležev, do regionalnih ali centralnih kreditnih institucij, s katerimi je kreditna institucija povezana v mrežo v skladu z zakonskimi ali statutarnimi določbami in ki so na podlagi teh določb odgovorne za operacije kliringa gotovinskih transakcij v okviru mreže, izpolnjuje pogoje za izvzetje iz omejitev velike izpostavljenosti iz Priloge II k Uredbi (EU) 2016/445 (ECB/2016/4). Taka uporaba bi morala zagotoviti, da se bodo skladno obravnavale pomembne in manj pomembne institucije, ki so povezane v isto mrežo. Opcijo iz člena 400(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 je treba izvesti, kakor je določeno v tej smernici, samo, če zadevna država članica ni izvedla opcije iz člena 493(3) Uredbe (EU) št. 575/2013.
- (8) Opcije in diskrecijske pravice, ki jih imajo pristojni organi v skladu s členom 24(4) in (5) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 ⁽²⁾ v zvezi z izračunom odlivov iz stabilnih vlog na drobno, ki jih krije sistem jamstva za vloge, za izračun zahteve glede likvidnostnega kritja, bi bilo treba skladno izvajati za pomembne in manj pomembne institucije, da se zagotovi enako obravnavanje kreditnih institucij v istem sistemu jamstva za vloge –

SPREJEL NASLEDNJO SMERNICO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

Ta smernica določa nekatere od splošno veljavnih opcij in diskrecijskih pravic v zvezi z bonitetnimi zahtevami, ki so prenesene na pristojne organe po pravu Unije, katerih izvajanje s strani pristojnih nacionalnih organov v zvezi z manj pomembnimi institucijami se v celoti uskladi s tem, kako je te opcije in diskrecijske pravice izvedla ECB v Uredbi (EU) 2016/445 (ECB/2016/4).

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/61 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja za kreditne institucije (UL L 11, 17.1.2015, str. 1).

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej smernici se uporabljajo opredelitve pojmov iz člena 4 Uredbe (EU) št. 575/2013, člena 2 Uredbe (EU) št. 1024/2013, člena 2 Uredbe (EU) št. 468/2014 (ECB/2014/17) in člena 3 Delegirane uredbe (EU) 2015/61.

POGLAVJE II

IZVAJANJE OPCIJ IN DISKRECIJSKIH PRAVIC V ZVEZI Z MANJ POMEMBNI MI INSTITUCIJAMI, KI MORA BITI V CELOTI USKLAJENO S PREDPISI, KI VELJAJO ZA POMEMBNE INSTITUCIJE

ODDELEK I

Kapital

Člen 3

Člen 89(3) Uredbe (EU) št. 575/2013: uteži tveganja in prepoved kvalificiranih deležev izven finančnega sektorja

Brez poseganja v člen 90 Uredbe (EU) št. 575/2013 pristojni nacionalni organi zahtevajo, da manj pomembne institucije pri izračunu kapitalskih zahtev v skladu z delom 3 Uredbe (EU) št. 575/2013 uporabijo utež tveganja 1 250 % za višjega izmed naslednjih zneskov:

- (a) znesek kvalificiranih deležev v družbah iz člena 89(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki presega 15 % sprejemljivega kapitala kreditne institucije, in
- (b) skupen znesek kvalificiranih deležev v družbah iz člena 89(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki presega 60 % sprejemljivega kapitala kreditne institucije.

ODDELEK II

Kapitalske zahteve

Člen 4

Člen 178(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013: neplačilo dolžnika

Pristojni nacionalni organi zahtevajo, da manj pomembne institucije za kategorije izpostavljenosti, določene v členu 178(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013, uporabijo standard „več kot 90 dni zamude“.

Člen 5

Člen 282(6) Uredbe (EU) št. 575/2013: nizi varovanj

Pristojni nacionalni organi zahtevajo, da manj pomembne institucije za posle, navedene v členu 282(6) Uredbe (EU) št. 575/2013, uporabijo metodo tekoče izpostavljenosti iz člena 274 Uredbe (EU) št. 575/2013.

ODDELEK III

Velike izpostavljenosti

Člen 6

Člen 400(2) Uredbe (EU) št. 575/2013: izvzetja

Pristojni nacionalni organi izvedejo opcijo glede izvzetij iz člena 400(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi z manj pomembnimi institucijami v skladu s tem členom in Prilogo.

- (a) Izpostavljenosti, navedene v členu 400(2)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013, so izvzete iz uporabe člena 395(1) navedene uredbe za 80 % nominalne vrednosti kritih obveznic, če so izpolnjeni pogoji iz člena 400(3) navedene uredbe.
- (b) Izpostavljenosti, navedene v členu 400(2)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013, so izvzete iz uporabe člena 395(1) navedene uredbe za 80 % vrednosti izpostavljenosti, če so izpolnjeni pogoji iz člena 400(3) navedene uredbe.
- (c) Izpostavljenosti, navedene v členu 400(2)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013, so v celoti izvzete iz uporabe člena 395(1) navedene uredbe, če so izpolnjeni pogoji iz člena 400(3) navedene uredbe, kakor so podrobneje opredeljeni v Prilogi k tej smernici.
- (d) Izpostavljenosti, navedene v členu 400(2)(e) do (k) Uredbe (EU) št. 575/2013, so v celoti, v primeru člena 400(2)(i) pa do najvišjega dovoljenega zneska, izvzete iz uporabe člena 395(1) navedene uredbe, če so izpolnjeni pogoji iz člena 400(3) navedene uredbe.
- (e) Pristojni nacionalni organi zahtevajo, da manj pomembne institucije ocenijo, ali so izpolnjeni pogoji iz člena 400(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 in Priloge k tej smernici, ki se uporabljajo za posamezno izpostavljenost. Pristojni nacionalni organ lahko to oceno kadar koli preveri in zahteva, da mu manj pomembne institucije za ta namen predložijo dokumentacijo, navedeno v Prilogi.
- (f) Ta člen se uporablja samo v primeru, kadar zadevna država članica ni izvedla opcije iz člena 493(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, da posamezno izpostavljenost v celoti ali delno izvzame.

ODDELEK IV

Likvidnost

Člen 7

Člen 24(4) in (5) Delegirane uredbe (EU) 2015/61: odlivi iz stabilnih vlog na drobno

Pristojni nacionalni organi zahtevajo, da manj pomembne institucije znesek stabilnih vlog na drobno, ki jih krije sistem jamstva za vloge, pomnožijo s 3 %, kakor je navedeno v členu 24(4) Delegirane uredbe (EU) 2015/61, če je Komisija izdala predhodno odobritev v skladu s členom 24(5) navedene delegirane uredbe, s katero je potrdila, da so izpolnjeni vsi pogoji iz člena 24(4).

ODDELEK V

Prehodne določbe Uredbe (EU) št. 575/2013

Člen 8

Člen 471(1) Uredbe (EU) št. 575/2013: izvzetje iz odbitka deležev v lastniškem kapitalu zavarovalnic od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala

1. Pristojni nacionalni organi lahko manj pomembnim institucijam dovolijo, da v obdobju od 1. januarja 2018 do 31. decembra 2018 od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala ne odbijejo deležev v lastniškem kapitalu zavarovalnic, pozavarovalnic in zavarovalnih holdingov, v skladu s členom 471(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.

2. Pristojni nacionalni organi zahtevajo, da manj pomembne institucije od 1. januarja 2019 od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala odbijejo deleže v lastniškem kapitalu zavarovalnic, pozavarovalnic in zavarovalnih holdingov.
3. Ta člen se uporablja brez poseganja v odločitve pristojnih nacionalnih organov na podlagi člena 49(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.

Člen 9

Člen 478(3)(a) in (b) Uredbe (EU) št. 575/2013: veljavni odstotki za odbitek pomembnih naložb v subjektih finančnega sektorja in odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček, od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala

Pristojni nacionalni organi izvedejo opcijo glede veljavnih odstotkov za odbitek pomembnih naložb v subjektih finančnega sektorja in odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček, od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala iz člena 478(3)(a) in (b) Uredbe (EU) št. 575/2013 na naslednji način:

- (a) Za namene člena 478(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 znaša veljavni odstotek za namene člena 469(1)(a) in (c) navedene uredbe 100 % od 1. januarja 2018.
- (b) Za namene člena 478(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 znaša veljavni odstotek 100 % od 1. januarja 2018.
- (c) Kadar nacionalno pravo na podlagi člena 478(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 določa 10-letno obdobje opuščanja, znaša z odstopanjem od točke (b) veljavni odstotek:
 - (i) 80 % v obdobju od 1. januarja 2018 do 31. decembra 2018 in
 - (ii) 100 % od 1. januarja 2019.
- (d) Pristojni nacionalni organi točk (b) in (c) ne uporabijo za manj pomembne institucije, za katere na dan, ko začne učinkovati ta smernica, velja načrt prestrukturiranja, ki ga je odobrila Komisija.
- (e) Kadar kreditno institucijo, ki sodi v okvir točke (d), prevzame druga kreditna institucija ali se združi z drugo kreditno institucijo, ko se še izvaja načrt prestrukturiranja brez spremembe bonitetne obravnave odloženih terjatev za davek, pristojni nacionalni organi uporabijo izjemo iz točke (d) za prevzemno kreditno institucijo, novo kreditno institucijo, ki nastane z združitvijo, ali kreditno institucijo, ki pripoji prvotno kreditno institucijo, v enakem obsegu, kot se je uporabljala za prevzeto, združeno oziroma pripojeno kreditno institucijo.
- (f) V primeru nepredvidenega povečanja vpliva odbitkov iz točk (b) in (c), za katerega pristojni nacionalni organ ugotovi, da je pomembno, se manj pomembnim institucijam dovoli, da točk (b) in (c) ne uporabijo.
- (g) Kadar se točki (b) in (c) ne uporabljata, pristojni nacionalni organi zahtevajo, da manj pomembne institucije uporabijo nacionalne zakonodajne določbe.

Ta člen ne posega v nacionalno pravo, sprejeto pred dnem, ko začne učinkovati ta smernica, če to pravo določa višje odstotke od tistih iz točk (a) do (c).

POGLAVJE III

KONČNE DOLOČBE

Člen 10

Začetek učinkovanja in izvedba

1. Ta smernica začne učinkovati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Pristojni nacionalni organi ravnajo v skladu s to smernico od 1. januarja 2018, z izjemo člena 7, v skladu s katerim ravnajo od 1. januarja 2019.

Člen 11

Naslovniki

Ta smernica je naslovljena na pristojne nacionalne organe sodelujočih držav članic.

V Frankfurtu na Majni, 4. aprila 2017

Za Svet ECB
Predsednik ECB
Mario DRAGHI

PRILOGA

Pogoji za oceno glede izvzetja iz omejitve velikih izpostavljenosti v skladu s členom 400(2)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013 in členom 6(c) te smernice

1. Pristojni nacionalni organi zahtevajo, da manj pomembne institucije pri ocenjevanju, ali izpostavljenost iz člena 400(2)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013 izpolnjuje pogoje za izvzetje iz omejitve velikih izpostavljenosti v skladu s členom 400(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, upoštevajo naslednja merila.
 - (a) Manj pomembne institucije morajo pri ocenjevanju, ali posebna narava izpostavljenosti, regionalnega ali centralnega organa ali odnosa med kreditno institucijo in regionalnim ali centralnim organom prepreči ali izniči tveganje izpostavljenosti, kakor je določeno v členu 400(3)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013, upoštevati:
 - (i) ali obstajajo kakršne koli sedanje ali predvidene pomembne praktične ali pravne ovire, zaradi katerih nasprotna stranka kreditni instituciji ne bi mogla pravočasno odplačati izpostavljenosti, razen v primeru položaja sanacije in reševanja, ko se zahteva izvajanje omejitev, določenih v Direktivi 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
 - (ii) ali so predlagane izpostavljenosti skladne z rednim poslovanjem kreditne institucije in njenim poslovnim modelom ali upravičene z vidika strukture financiranja mreže;
 - (iii) ali sta postopek sprejemanja odločitve o odobritvi izpostavljenosti do centralnega organa kreditne institucije ter postopek spremljanja in pregledovanja, ki se uporablja za take izpostavljenosti, na posamični in konsolidirani ravni, kjer pride v poštev, podobna postopkom, ki se uporabljajo za kreditiranje tretjih oseb;
 - (iv) ali kreditni instituciji njeni postopki upravljanja tveganj, informacijski sistem in notranje poročanje omogočajo stalno preverjanje in zagotavljanje, da so velike izpostavljenosti do njenega regionalnega ali centralnega organa skladne z njeno strategijo upravljanja tveganj.
 - (b) Manj pomembne institucije morajo pri ocenjevanju, ali se kakršno koli preostalo tveganje koncentracije lahko upravlja z drugimi, enako učinkovitimi sredstvi, kot so ureditve, procesi in mehanizmi iz člena 81 Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, kakor je določeno v členu 400(3)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013, upoštevati:
 - (i) ali ima kreditna institucija zanesljive procese, postopke in kontrole, s katerimi zagotavlja, da uporaba izvzetja ne bi povzročila tveganja koncentracije, ki bi bilo zunaj njene strategije upravljanja tveganj;
 - (ii) ali je kreditna institucija tveganje koncentracije zaradi izpostavljenosti do regionalnega ali centralnega organa formalno obravnavala kot del svojega splošnega okvira za ocenjevanje tveganj;
 - (iii) ali ima kreditna institucija okvir za nadzor tveganj, ki ustrezno spremlja predlagane izpostavljenosti;
 - (iv) ali je bilo ali bo tveganje koncentracije, ki nastaja, jasno opredeljeno v procesu ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala (ICAAP) kreditne institucije in se bo dejavno upravljal. Ureditve, procesi in mehanizmi za upravljanje tveganja koncentracije bodo ocenjeni v postopku nadzorniškega pregledovanja in orrednotenja.
2. Poleg pogojev iz odstavka 1 pristojni nacionalni organi zahtevajo, da manj pomembne institucije za namene ocene, ali je regionalni ali centralni organ, s katerim je kreditna institucija povezana v mrežo, odgovoren za operacije kliringa gotovinskih transakcij, kakor je določeno v členu 400(2)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013, upoštevajo, ali statut ali akt o ustanovitvi regionalnega ali centralnega organa izrecno vsebuje take odgovornosti, med drugim:
 - (a) tržno financiranje za celo mrežo;

⁽¹⁾ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

⁽²⁾ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

- (b) kliring likvidnosti v mreži v okviru člena 10 Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (c) zagotavljanje likvidnosti povezanim kreditnim institucijam;
 - (d) umikanje presežne likvidnosti povezanih kreditnih institucij.
3. Pristojni nacionalni organi lahko za namene preverjanja, ali so izpolnjeni pogoji iz odstavkov 1 in 2, zahtevajo, da manj pomembne institucije predložijo naslednjo dokumentacijo.
- (a) Pismo, ki ga podpiše zakoniti zastopnik kreditne institucije in odobri upravljalni organ, v katerem izjavlja, da kreditna institucija izpolnjuje vse pogoje za odobritev izvzetja, določene v členu 400(2)(d) in členu 400(3) Uredbe (EU) št. 575/2013.
 - (b) Pravno mnenje, ki ga izda zunanja neodvisna tretja oseba ali notranji pravni oddelek in odobri upravljalni organ ter iz katerega je razvidno, da ni ovir, ki bi izhajale iz veljavnih predpisov, vključno z davčnimi predpisi, ali zavezujočih dogovorov, zaradi katerih regionalni ali centralni organ kreditni instituciji ne bi mogel pravočasno odplačati izpostavljenosti.
 - (c) Izjava, ki jo podpiše zakoniti zastopnik in odobri upravljalni organ, da:
 - (i) ni praktičnih ovir, zaradi katerih regionalni ali centralni organ kreditni instituciji ne bi mogel pravočasno odplačati izpostavljenosti;
 - (ii) so izpostavljenosti do regionalnega ali centralnega organa upravičene z vidika strukture financiranja mreže;
 - (iii) sta postopek sprejemanja odločitve o odobritvi izpostavljenosti do regionalnega ali centralnega organa ter postopek spremljanja in pregledovanja, ki se uporablja za take izpostavljenosti, na ravni pravnega subjekta in na konsolidirani ravni podobna postopkom, ki se uporabljajo za kreditiranje tretjih oseb;
 - (iv) je bilo tveganje koncentracije zaradi izpostavljenosti do regionalnega ali centralnega organa obravnavano kot del splošnega okvira kreditne institucije za ocenjevanje tveganj.
 - (d) Dokumentacija, ki jo podpiše zakoniti zastopnik in odobri upravljalni organ ter ki potrjuje, da so postopki za ovrednotenje, merjenje in nadzor tveganja pri kreditni instituciji enaki kot pri regionalnem ali centralnem organu, in da postopki upravljanja tveganj, informacijski sistem in notranje poročanje kreditne institucije upravljalnemu organu omogočajo, da stalno spremlja raven velike izpostavljenosti in njeno skladnost s strategijo upravljanja tveganj kreditne institucije na ravni pravnega subjekta in na konsolidirani ravni, kjer pride v poštev, in z načeli zanesljivega notranjega upravljanja likvidnosti v mreži.
 - (e) Dokumentacija, iz katere je razvidno, da proces ICAAP jasno opredeljuje tveganje koncentracije zaradi velikih izpostavljenosti do regionalnega ali centralnega organa, in da se to tveganje dejavno upravlja.
 - (f) Dokumentacija, iz katere je razvidno, da je upravljanje tveganja koncentracije skladno z načrtom sanacije mreže.
-